

Замість алькогольних напівків метай з катоди Пранина Воскресіння Христового на святочному столі — кимж української хати і єдиного українського Товариства та забавного поміжте грустності артистично виконана мартя "Іваної Шаоли" заплясуюча віх алькогольних напівків. Там варти можна набути з посередньою лемжєю: латку (балай 2 см.) в Кругу або Голосній 3 гривні, Рішаві Шаоли — у Львові, Рішаві 10.

Здеградований диктатор.

Троцький про справи радянського устрою.

В найновіших числах „Наше Слово Пресе“ надруковано дві великі статті Троцького під загальною назвою „Куди веде радянська революція? Визначення питання для Росії і для світу“. В першій статті будинок кремлівський можновладця, а тепер антивійським емігрантом обговорює соціалістичну „радянську революцію“, наводить історичний приклад французької революції, говорить про терміор, про Бонапарта, однак не дає твердої відповіді на те, куди веде, і чим має скінчитися „радянська революція“. Свій висновок в цій справі він формулює дослівно так: „Будучи дозгою революції рішуче розвинути і боротьба живих суспільних сил. Буде ще приплив і відплив, яких тривання в найбільшій мірі буде залежати від Європи і від світових подій“. Очевидно, що це не є жадна відповідь на поставлене ним самим у заголовку питання статті, а зничайницька собі фраза і можна лише дивуватися, де ділася у Троцького раптово славетна „діалектична методка“ і розгляд історичних явищ і подій з погляду „класової боротьби“. Читаючи його статтю, мається враження, що чоловік хоче сказати щось інше, але з якихось причин не вважається, і тому все виходить у нього безнадійним і невразливим.

Дещо цікавішою є інша сторона статті Троцького. Значимо для інформації насамперед те місце, де він говорить про етапи розвитку більшовицької революції. На його думку, вона розпадається на ряд ступенів, з яких „особливо визначаються два. Хоробу Леніна і початок боротьби проти „троцькізму“ можна вважати за розділові точки“. В першій періоді більшовицької революції рішучо розділює, на думку Троцького, відокремлює зброю, і ця революція пустила в рух величезні сили в історії маси народу і, долаючи від себе, пустила на той світ теж невідані сили в історії маси людей.

Натомість другий період, — каже Троцький, — характеризується радикальною зміною в напрямі урядової політики і безперечним ослабленням безпосередньої діяльності мас: ріка вийшла за межі своїх берегів. Над масами знову здійснюється централізована машина директорату! Радянська держава й армія стають все більше бюрократичними. Віддал між провідниками й масою зосереджується: машина все більша й більше набирає переконання, що жовта революція відбулася, щоб зосередити владу в його руках і забезпечити йому узурповане становище“. Як бачимо, в усьому цьому нема нічого нового, ні оригінального. Ці думки далеко краще розвивали досі противники радянського ладу, і вони цікаві лише тому, що висловлює їх саме Троцький, а не хто інший.

Тому наведемо ще одне місце з його статті, де він говорить про комуністичну партію. На його думку вона стала не тільки бюрократичною, але й консервативною. „Не можна забувати ні хвилі-

ни, — каже він, — що подаляючи більшість цієї партії, яка тепер рахує понад мільон членів, має лише несправне уявлення про те, чим була партія підчас першої революційної доби, не говорючи вже за часи перед революцією. Вистарчає сказати, що 75 до 80 відсотків членів партії приступили до неї доперва після 1923 року, тоді як число членів, що належали до партії перед революцією, не виноситься навіть одного відсотку. Від 1923 року партія почала розвиватися в неформальну масу, яка була призначена на те, щоб грати роль м'якого тіста в руках „машиністів“.

В другій статті Троцький ставить питання, чи може в Радянському Союзі прийти до заведення демократії і дає таку відповідь: „Висновок, до якого я прихожу, є той, що нема нічого менше правдоподібного, як переміна радянського ладу на парламентарну демократію або, краще сказавши, я гадаю, що така переміна цілковито неможлива“.

Далі він вказує на те, що різні державні сили великих держав голосили, що війна ведесться в обороні демократії, а значить до війни прийшла криза цієї демократії й повстання цілого ряду фашистських диктатур. Демократія, на його думку, не могла витримати занатто великих напружень, що повстали по війні. І тут він дає таку характеристику більшовицької диктатури. „Противники демократії й рад мають на оці певну парламентарну систему й забувають, що державний переворот у 1917 р. був найбільшою демократичною революцією в історії людства. Конфіскація великої земельної власності, цілковите скасування всіх класових привілеїв, знищення царської бюрократії і царського милитаризму, заведення рівності між націями і права народів на самоопрацювання, це були головні демократичні завдання, які революція в лютому 1917 р. ледь порушила й майже в цілості лишила в спадщині жовтєвому переворотові“.

Після цієї оборони жовтєвої революції переходить Троцький до обговорення справи з селянством і доводить, що хоч воно й незадоволене з теперішнього ладу, однак не допустить до повороту старого ладу з його поміщиками. Селяне ще найбільше могли би знести заведення капіталістичного ладу, бо тоді індустрія краще могла би задовольнити їх потреби, „однак, — каже він, — селяни пригадують собі, що капіталісти не вернуть самі, а в товаристві великих земельних власників. Тому вони не хотять нічого знати ні про одних, ні про других, і в цьому полягає велика, негативна сила радянського ладу“.

Зрештою, — на думку Троцького, — справа йде не про заведення в Росії демократії, а про заведення там капіталізму. А цей капіталізм мусів би бути супроти інших капіталістичних країн в цілковитій залежності і без жадної будущности. „Радянська система з її націоналізованою індустрією, — каже він, — та її монополізованою зовнішньою торгівлею є охороною для господарства Росії“.

Як бачимо, то будинок комуністичний вели-

кий подекуди сам плутається в своїх міркуваннях та цікавого нічого не каже. А вже найяскравіше стоїть справа з ворожбою Троцького. Ця ворожба про будуче комунізму дуже слабка, а крім того, вона попадає в суперечність з пророкуваннями його учеників, які твердять щось зовсім протилежне, а твердять на основі такої науки Троцького.

3 Буковини й Бесарабії.

Вивчають справу меншостей...

Минулої неділі відбулося в раді міністрів засідання правительственої комісії для вивчення меншостевого питання в Румунії. Крім міністра Савчука-Савяну й Севере Бока взяли участь у цих нарадах прем'єр Манія і міністри Вайда-Воевод, Аврель Влад, Костакеску, Галіпа, Ніцеску і Лугошану. Міністр нар. освіти пропонує комісії меморандум представників меншостей. Комісія рішила, що політика правительств в меншостеві питання повинна обґрунтовуватися на міжнародних договорах в дусі рішень з Альба Юлі та в рамках конституції. Припоручено міністерству нар. освіти прокласти реферат у справі бажань меншостей щодо державних шкіл, як також щодо викладової мови. На слідуючій засіданні зробить міністр внутрішніх справ конкретні пропозиції в справі уживання мов меншостей в урядах. Матеріальна допомога меншостевому шкільництву, про яку була рівнож мова на цій засіданні, вказує, що про нас, українців, не було мови, бо ми не маємо ні приватних, ні конфесійних шкіл, які побирають державну підмогу. („Час“).

Кооперативний рух серед меншостей

„Рідний Край“ подає:

На Буковині є, окрім румунських, німецьких, українських й польських кооперативів. Тепер мають значення тільки німецькі кооперативи. Централізу для них служать акційна спілка „Буковинський Хліборобський Банк“ у Чернівцях з акційним капіталом 6 мільйонів левів. Цей банк є власником усіх домів і недвижимостей на Буковині, що колись належали кооперативам і всяким культурним товариствам німецьким. Він займається опрік кредитних операцій ще й продажем цукричних цукрів для селян. Німці мають 60 райфайзенів з 9.925 членами. Оборот їх виносить 44.5 міль, вкладки щадниці 23 міль, а сума паїв 700.000 левів. Польський союз має 9 кредитних кооперативів з 1.200 членами. — Український союз перемінявся в акційну спілку під назвою „Північно-Буковинський Банк“ з 3 міль акційного капіталу. Для кооперативного руху міг би він мати те саме значення, як і німецький аналогічний банк, що повстав перед українським, котрий його взяв собі за зразець. Із 152 зареєстрованих українських райфайзенів проявляють життя заклади 6. При цій нагоді відповімо на всі пись-

ЗОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.
(Продовження.)

— Стецьку! — кричав щось з берега Грицько.

— Клені, але в куші мені їх тяжко зловити! — відповів Стецько.

Хатрі вдалися клени! Колиш ти анашов щук під корчем, сильшу, здорову щук — о, вона не сиділа би вже під корчем, а скорим розгоном втілює уже сотки метрів. А клени лишилися. Але вже по хвилі Стецько побачив, що вони пропали, втікали від куші. О, не втікали вони! Колиш давно, коли Стецько швидко починав учитися ловити руками рибу, відходив усе від куші, коли під ним уже не було кленів. Аж раз зауважив, що клени втікали зі свого куші, а всі попригудувалися до дома в протинного боку від його руки. І він ніяк не добереться до них, бо вони всі держаться стадо у брудній воді, яку він скаламутив, топчучи ногами на одному місці. Отже не знайшовши їх в куші, дивився біли своїх ніг! І ось тепер натрапив Стецько біли своїх ніг на товстий камінець, прикипів і став дотикати руками зводи під нього. Були два зводи і обидва він зловив руками. А тут знову киштів, бігав, плюскоче. Та камінь уже не твердів як куші, тут клени не має вже тої охоро-ни, тому вже по хвилі в руці Стецька пручався великий клени. Швидко насилити його на лозовий прут і ключкою на кішці, кінець прута в зуби в даді до роботи.

Пішов Стецько знову потічком, як ставив біли великого тесаного каміня, що виставив з води. — Ось тут живе його експедиція пал-мико! говорив Стецько на голос. — Оце його твердять! Щаву ніч він гуляв по воді, поймаючи як щика-

малих громадян води, а тепер гравив їх у своїому замку. Отже напелено дома, а тільки чемпо, обережно треба йому аложити влітку, щоб не розгнівати, не збудити з солодкого сну. Отже найперше — говорив Стецько далі — той вліз за вузький на мою руку, дозвольте експедиція, що тихо, обережно проберу його.

Вже входить рука. Тепер обережно, не дати полонитися пристроїти, бо все піде у воду! Поволень! Поволень! Ніколи не може бути за псови, за мало обережно. Добрий день вам, експедиція! Моя рука дікнулася до вашого гладкого, хованого тіла. Поволень, так ніжно, так чемпо, так любю, що й не збудила вас! Спить далі, а боляй улашайте, що спить!

— Назад! — і Стецько витягнув поволі руку від каміня. Треба передбачити і приготувитися не тільки на нещастя, а ще більше на щастя. Отже: увійшла моя рука під камінь, але — чи я її вийму, вігнуву в кулак, враз із грубим маюхом? Ні, ще за вузький вхід, проберім його ще! Тепер добре!

Стецько положився легма як довгий у воду, лгав вгледі біли каміня і знову аложив поволі й обережно руку під камінь. Раз, два, три! — і Стецько став пручатися, майже цілий пірнув у воду, тільки його ніс виставив з води і її зосприскував. — Но! — промовив по хвилі й витягнув зводи великого микша. Біліше сотворини! Стецько аложив два пальці в його рот, третім аложив його за вія, адушина і так витягував його. Пручався, кидався, бив своїм хвостом, обвивався докрутки руки, але вирватися не був уже в силі.

Грицько лежав горілиць, вилзавши очі в синє небо й думав свою думу.

— Грицьку, де вогонь? Я змер!

— Не хоче горіти! О, ти маєш рибу! Я розде був сіль, одна біда, що вогонь не горить.

— Алеж ти поналясов! Належати одно мокре кориння й хочеш, щоб горіло мокре! О, поете, дуже мія єдиний! У твоїх поезіях говить безчислеч-

ні вогні подумам до хмар! Горить у твоїх піснях „палкий вогонь кохання“, горить вогонь пимети і гніву й на кострі жалю спалив ти давно своє серце — а ось маленького правдивого вогню не вмієш розложити! Відний ти, поете! Вогонь — це мала дитина. Кориння й найперш малими палками легко страшно їй. Суху давай траву й тонке сухе галуззя і заступи від вітру, бо нітер як розстання в коханні — малий вогонь гасить, великий роздуває ще більше. Ось уже горить! Тепер клади більші, грубіші галуззя й тепер нехай вітер його вже виростає, живить.

Вогонь горить, купається поет, спить, читає рибку на пруті над вогнем. Вискочив злет з води, потрісав при огні.

— Давай!

Ізть скоро, поет обгріз кістки, розвернувся на зеленій мураві й закурявив папоску, промовив:

— Бідна риба! Ще перед хвилею гралася весело у воді, а тільки хвиля минула і спеклася на вогні! Яке пілля, нудження все життя!

— Чогож ти її їв?

— Це друге діло, що я мусів їсти, не маючи нічого іншого. А такі вже пілля на життя! По хвилі додай:

— Риба була добра, такої я не їв ще, але пам'ятаю: „Post pisces vinum misces“ (по рибі дай вино). Або як французи говорять: „Poisson sans boisson est poison“.

— Є й вино, тільки за велика чаша, не в снаї піднести її близько. Буль ласка, підлізь сам до чаші і Стецько рукою показав на річку.

Поет послушав, підліз до ріки й пив студене, свіже вино. Пив і Стецько.

— Як тут красно, як тут любю! — прошептав Грицько, сівши голову на камінь.

(Продовження буде.)

менні й устлі запити, що де була яка райфайзенка і є старшина, то прямо нехай зачинають урядувати, збираючи щадливі вкладки й позичаючи тим, що потребують і тілі кредити. Кожне село нехай про себе дбає, поки не вийде в життя сільсько-господарська організація.

В Бесарабії є союз життєвих кредитних кооперативів. До нього належить 40 кредитних кооперативів з 27.170 членами, між котрими зверх 70 проп. це самі купці й ремісники. Є ще й 25 німецьких сільських консумційних кооперативів з 4.160 членами, що належать до союзу в Тарутіно.

За океаном.

Нова церква в Прудентополіс.

У Прудентополіс (Парана, Бразилія) докінчують будову нової греко-хат. церкви. Десять по безлічдині сподіються викінчення тої церкви і її посвячення. Нова церква має 7 бань і є одною з найкращих храмів у Парані взагалі, а першою між усіма церквами в Бразилії.

Розладдя в українській автокефальній церкві у Зауч. Державах.

Орган української автокефальної церкви в Зауч. Державах „Дніпро“ приносить комунікат архієпископа тої церкви Івана Теодоровича, в якому повідомляється, що свящ. Константина Курилла, який недавно перейшов був з греко-хат. церкви до автокефальної, позбавлено прав священства і виключено з української православної церкви. Причиною того виключення є те, що Курилла відкидав вірність українській автокефальній церкві і її духовному проводові. Одночасно з тим віддано під церковний суд собору української автокефальної церкви свящ. П. Дмитрика, б. дяка, що з доручення згаданого вище Курилла збирав підписи серед священників дієцезії під письмом-меморіалом, в якому підписані виповідали послух проводові української автокефальної церкви.

Сумний документ.

Під цим заголовком поміщена в „Канадійському Фармері“ посвідка команди вояцької державної поліції в Тернополі (спільний уряд), видана на просьбу п. Ольги Жураковської з Тернополя, того змісту, що Володимир Босній, б. поліц. агент („виваждоуца“), вийшов ще в 1922 р. до Америки і його адреса тепер поліції не знає. — До цього документу слід зазначити, що згаданий Володимир Босній почав був відрапати серед наших людей в Канаді велику розню, а в останньому часі був навіть головним об'єктом сьм'яних Січей і заступником голови „Інституту Прогресу“ в Вінніпегу.

Г. БОБЯК.

За Уралом.

На маргінесі статті д-ра Кубійовича.

Стаття доц. д-ра Кубійовича в 65. і 66. чч. „Діла“ склалося мовою додати дещо до поданого ним матеріалу. Як секретар та бібліотекар „Української Громади“ міста Троїцька Оренбурської губернії в часі від вересня 1917 до половини травня 1918 р. поробив я різні помічання на областях повітів Троїцьк (Оренбур. губ.) та Кустанай (Тургайська область). Може вони допоможуть дещо до поданого шл. автором, якого стаття „Україні в Азії“ покликується тільки на урядову статистику.

„Українська Громада“ веде свою роботу в агаданних повітах, але все старається удержувати зв'язок з іншими повітами Тургайщини й Оренбурщини. Сільські українські колонії були тоді найбільше зацікавлені в оснуванні й веденні цього товариства. „Українська Громада“ оплачувала з своїх фондів приміщення, обстановку, бібліотеку, функціонарів, поштів навіть до Києва, містова, пошту і т. ін. Джерелом доходів були, крім вкладів, приходи з театральних вистав, концертів, видання власних і перепродажі чужих видань.

Із самого кустанайського повіту мав я тоді як секретар зв'язки з 32 чисто українськими волостями. Деякі з них волостей мали ще до півни такі назви як Шевченківська, Ново-Українська і т. п. Стрічав я багато свідомих людей між ними переселенцями-селянами, як прим. Начальник української літератури в Галиччині на Придніпрянщину до революції в 1905 р.

З чотирьох повітів Тургайщини до вересня 1918 р. установчого з'їзду вибрано в 1917 р. наших тільки селян. Це правляв, вийшли вони з

„Потверезіння серед русинів“.

Методи й засоби „протверезування“ в Турчанщині.

На днях принесли польські часописи, як краківський „Кур'єр Цодезний“ і львівський „Газета Паранна“ статті, в яких твердять, що серед „руського люду“ приходять „отверезіння“. — бо в Турчанському повіті всі вийти приступили до „Червінсько-руської організації Згода“. При цьому „Кур'єр“ радується, що всі шляхта в цьому повіті хоч гр.-католицька є буцімто польською та взагалі населення відрізняється від „української політики“.

Як воно на ділі виглядає, хай послужать отсі факти:

На останній сесії вийти у старості в Турні доручено всім без винятку начальникам громад підписувати ось такі декларації:

Czerwińsko-ruska organizacja Zgoda. Deklaracja. Ja niżej podpisany przystępuję dobrowolnie jako członek do „Czerwińsko Ruskiej Organizacji Zgoda“ i zobowiązuje się zastosować do postanowień statutu, którego treść jest mi znana i do wszelkie uchwały zarządu głównego powyższej organizacji. Zrzeczem zobowiązuje się popierać o ile możliwości i wezle sił moich działalność organizacji i jej cel . . . . . dnia . . . . . 1299. Adres mój: . . . . . poczta . . . . .

Майже одночасно вислано з урядовими актами до громадських урядів таке готове вже до підпису письмо:

Jaśnie Wielmożny Panie Ministrze! My mieszkańcy wsi . . . . . turczańskiego powiatu dowiedziawszy się, że nasz Wielmożny Pan Starosta Tadeusz Zawistowski został z Turki przeniesiony, odbiło to się u nas bardzo boleśnie, gdyż Pan Starosta z chwilą przyjazdu do Turki zaczął faktycznie przeprowadzać rzetelną i zdrową sanację na każdym polu jak ekonomicznym tak i politycznym. czego dowodem posłużył fakt, że za krótki czas swego urzędowania wieś się podniosła, a w 3/4 powiatu, w których była polityka antypaństwowa ukraińska, obecnie w 37 wsiach są zorganizowane stronnictwa ugodowe pod nazwą „Czerwińsko-Ruska Zgoda“. — Upraszamy Jaśnie Wielmożnego Pana Ministra o łaskawe pozostawienie nam naszego Pana Starostę Zawistowskiego, gdyż Jego praca w powiecie wydała plony dla dobra Państwa i powiatu. — Urząd gminny: . . . . .

За підписами на ці писма ухваляються підлеглі старостам органи та часто віддають вистів, котрі ще тих декларацій не підписали. Вже сама форма такої агітації говорить сама за себе. Вона наглядно показує т. зв. „отверезіння“ серед нашого бідного гірського населення.

Одначе годі тут поминути висвітлення деяких сторінок тієї справи, що мають всетаки більш загальне значення.

Намні опікуни хапаються всього, що лише може принести нашому народові роздвоєння,

міжусобиці чи деморалізацію. Хоча і польська конституція знесла на папері всі титули і шляхотство, — то всяким темним духам за підмогою „сильних міра сего“ ніщо не важить, як традицію шляхотства з її підземної сторінки піддержувати якраз у нашого бідного загальноаного всім гірського населення. Вони не стримуються перед викривленням старих історичних фактів, коли мова про те, щоби найти шлях до деморалізації українських верховинців.

Безперечно, що є серед наших селян чимало зі шляхотськими традиціями, але фактом є, що всі історичні й етнографічно-побутові документи показують, що ця шляхта з ліда-праділа є українською. Великим польським діячем є добре відомим, що напр. у селі Ільнику король Собеський основує одну парохію — греко-католицьку. Для всіх ясним, що колись у громаді було хоч пару польських родин — лавно в селі був вже костел і польський парох. Нині великі „вчені“ теоретики з Турчанської академії плачуть буцімто ці греко-католики по селах Турчанщини були колись поляками, а навіть римо-католиками.

Але нам не слід закривати очей на те, що завдяки загальній бідності та темряві (у багатьох громадах на Підгір'ю не має жовсім шкіол) нашого гірського села, ця нова акція здобуває декуди прихильників. Горілка, сіно, гроші, погрози, накази і обіцянки, всілякі з гори накидані петиції (як вгорі наведене прохання до міністра внутрішніх справ) саме і витворюють з таким шумом рекламове „протверезіння“. Одначе, коли розважимо, якими то шляхами ці прекрасні моральні чинники здобувають це „протверезіння“, то можемо без тривоги глядіти в будучину.

Головний ініціативний Комітет цієї „Згоди“ в Турчанщині творять: 1) Поляк Вольф, який в часі війни мусів покинути урядову посаду, а тепер працює на дереві наших селян, 2) поляк Віктор Височанський, посол з „одинок“, який по селах представляє себе чомусь за „русина“, а в своїм селі будує польський костел, 3) Поляк Соколовський з Ісай, син священника, який перейшов на латинський обряд та живе як ртіння небесна, 4) Володимир Білінський, б. україн. стрілець, який, мабуть, щоби рятувати себе від відповідальності за всякі „штуки“, подався на будівничого „Червінсько-руської Згоди“, 5) поляк Пуляревич, автор історії турчанського повіту.

По широкому світі.

Англійський канцлер Черчілль має намір виступити на оспі з низкою відчитів по Америці. Деякі роблять із цього висновки, що він не має багато вигляді, щоби вийти при виборах.

Підготовча комісія для справ розроблення в Женеві відкинула радянський проєкт.

У південній Грузії збудувалися селяни. Народний комісаріат авернувся за допомогою до російської армії.

соціал-революційної лістин, хоч приготувана була українська національна ліста, яку делегат троїцької „Громади“ мав устійнити по нараді всіх українських делегатів в Оренбурзі і по устійненні оголосити в губерніальних центрах. Делегат-мужик, платний функціонер „Громади“, зробив на власну руку сплику із російською соц.-рев. партією, а зате збори делегатів сіл Троїцьчини і Турчанщини усунули його з товариства.

Дальше зазначу, що делегат кооперативу Джаркуз з Кустанайщини перемовинився зі мною в справі видання українського часопису в Троїцькому коштом кооперативу. Було не перел моїм випадком, тому не знаю, як даліше справа померулась. А взагалі в окрузі був страшний голод на українську книжку. Такі книжки переплачували, а я також мусів свої приватні книжки перепродати. Колись був мав і по 10.000 примірників українського алфавітбуку, букваря, евангелія, історії чи збірника українських пісень, був би продав усе те до одного місяця.

Товариство вже за мене видало чотири брошури: 1) Про автономію і федерацію, 2) В школі наша будучність, 3) Цесари Т. Шевченка, 4) Хлопці. Колись по 1.000 примірників. Крім четвертої книжочки, про якої долю нічого не знаю, бо вона підана коротко перед моїм відходом, всі розійшлися, і то за гроші, крім яких 12—15 примірників дарових кожно брошури. А партія тої розподіли офіційно, коли приїжджав, що був це час революції, де мужик чув тільки про права, а не про обов'язки. Певди наголошано йому революційну літературу даром. Наголошано брошури були для нашого селянина дуже мало цікаві. Тому продава за ціною 3.000 примірників у двох повітах була в таких умовах дуже знайома.

„Громада“ вислала в поштових своїх листів

* Гроші, якішли до Києва в Інтерпретару на сплату, з записом „Громада“ троїцької „Громади“

вання делегатів до Києва по накази до Центральної Ради. Я перестерігав, що похідка безпредметна і дійсно такою вона показаласть. Переміг остаточно погляд, що на місці треба організуватись, освідомлюватись, бо тільки така робота вийде на користь місцевим українцям і цілій Придніпрянській Україні.

Осіною 1917 р. вже по появі першої брошури збори делегатів громад ухвалили домагатись автономної української області в частині Тургайщини і суміжної частини Оренбурщини з переважним українським населенням у складі російської федеративної держави, а тим, щоби згадана область була в такім відношенні до кордонів України, як Палатинат до Баварії в союзній німецькій державі.

В тих часах селянство масово пералося до повороту на крайню землю на Україну. Голосно кричало: „Геть із айдами з України!“ Треба було нам великих зусиль, щоби не допустити до масового походу на захід. Голі було до безладдя за Центральної Ради долавати новий вибуховий матеріал.

Я стрічав усюди величезний відсоток українців, чував про те саме на сусідніх областях, але в тодішній літературі під агадані про це не було. Що правда, найбільше українців приїжджало там по 1905 р., та всеж мені урядова статистика не цікава, коли значне число наших людей подібував і навіть по комах станицях Оренбурщини, а про них ніде нема й згадки.

В роках 1919—1922 перебував я в Вінниці на Подолі. Не мав там ніяких зв'язків з Троїцькою. Та всеж цікаво для мене було ознайомлення з одним комуністичним головою, що приїхав зі згаданого Харкова в 1921 р. Там українські делегати в троїцьку галибили придніпрянців: „Ми в Троїцьку маємо більше України, як ви на Україні“!

Зауральські українці мали свій марш. Не приїждую собі всього, а другої брошури, те він

Виборча програма Болдвіна.

Гостра критика робітничої програми Льюйда Джорджа.

Прем'єр англійського консервативного уряду Болдвін цими днями виступив з давню очікувану передвиборчу програму консервативних членів палати громад, консервативних лордів, консервативних парламентарних кандидатів та мужів довіря консервативної партії. Збори відбулися в одному великому театрі в Лондоні. На сцені переповненого театру засіли всі члени кабінету. Зборами проводила жінка прем'єра.

Болдвін почав з заяви Льюйда Джорджа, що лише ліберальна партія є партією поступу і може робити конкретні обіцянки. Він мусить заявити, що в цій справі він не думає конкурувати з ліберальною партією, бо консерватисти є представниками реальної політики. Він переконаний, що вони в кінці кінців будуть мати більшість в парламенті. Після політи 1926 р. (страйки робітників у копальнях вугля) кожна думаюча людина в Англії питає себе, чи було доцільно доводити до такого страшного конфлікту. В відповідь, що в цьому нема ніякої доцільності. Та тепер виробилася нова атмосфера, в якій робітники працюють разом з підприємцями, і це вже дало свої добрі наслідки в англійському господарському житті. Англія може знову витримувати конкуренцію з закордоном, і її торгівля рішучо покращалася. Далеко краще подати про те, щоб англійські робітники могли мати свою працю в англійській індустрії, ніж давати їм тимчасові допомоги.

Далі Болдвін показав до відома, що уряд веде переговори з домініями, щоб облекшити еміграцію для безробітних. Уряд рішучо відкидає всі плани, які вимагають великих позичок, бо це доведе лише до інфляції і нових труднощів в оплаті робітників. Натомість уряд старався далі зменшити кошти життя. В справі охорони сільського господарства уряд може гарантувати допомогу тому господарству протягом ряду років. Англійська фльота і війська будуть в першій мірі купувати продукти англійського сільського господарства. Нарешті Болдвін сказав, що уряд гадає утворити комісію з незалежних чинників, яка має виробити пропозиції щодо розвитку продукції британської колоніальної держави. Свої висновки Болдвін закінчив тим, що уряд не обіцяє нічого більше понад те, що справді може виконати.

Труднощі в репараційних переговорах.

Німецький півофіційний комунікат стверджує, що виконання положення в репараційних переговорах треба сподіватися швидко після пов'язаного засідання. Той же комунікат заперечує вісти закорд. часописів, начеб нім. делегат поставив домагання політ. натурі.

був видрукуваний, не маю перед собою. Тому наведу його у вивірках:

За Уралом, за далеким наша ніснь лунає,
 Це азійська Україна право добуває.
 Урал, Алтай, Амур, Ферган і найбільше море,
 Знають добре українських козаків горе.
 Катерина, вража дочка, московська царича,
 Уробувала нашу землю, віддала чужинцям.
 В Україні нам не стало ні землі ні хати,
 Ми покинули край рідний, пішли в світ блукати.
 Україна всіх годув, лиш не свої діти,
 Що марюють на чужині, що підлягі коїти.
 Висмілю нашу мову, кров і мозок ссали,
 У пустиню, тайгу, тундру діток вислали.
 Сірко і Тарас Шевченко, поет незабутий,
 Тут страждали на Сибірі, щоб волю добути.
 Ми добули собі право словозам і кістками,
 Жити тут, користуватись ділами, степами.
 Живцем стовани до гробу, стаємо до бою.

Провісників дуже хочем, грітись в світлі сонця,
 Щоб правда загнала і в наші вікони!
 Ми божем, пережем культури народи...

Д-р Кубілович робить свої висновки на основі мабуть урядової статистики. Мені просто осоружна така статистика. Надивився я до війни в міській парламентарній окрузі 4. 26. (Березани — Ротатин...) на цю статистику. Д-р Дулімби без шахрайств і корупції уряд не міг би був тоді вибрати (просто не в окрема література).

Правда, закони Радянщини говорять про свободу заяви щодо національної приналежності. Та ми знаємо, як обурені в червоних мундурах спляють українців в Курщині, Вороніжщині, Кубанщині, Донщині! Чому ті самі урядовці мають бути кращі при роботі перелісу зєс там в Саратовщині чи поза Уралом і визнавати ще в «ам багато українців?»

Висновки д-ра Кубіловича не тільки не пере-

На неділю приїхали були оба нім. делегати д-р Шахт і д-р Феглер до Берліна, на залив нім. уряду, щоб поінформувати про стан париських переговорів. На цій конференції були міністри заінтересованих у справі репарацій респортів: Штрессман, Курціус і Гільфердінг.

„Фос. Цтг.“ наводять погляд нім. кол. що коли аналіз не мотигнуть найти виходу з положення, обов'язком політиків буде інтервенювати. Той же часопис повідомляє, що йдуть приватні розмови задля урухоження конференції. Головно старається про це американська й англійська делегація. Французька делегація займає вижидаче становище.

Звіт д-ра Шахта.

Берлінський кореспондент Аг. Аваса повідомляє, що погляд д-ра Шахта спричинена була не лише подіями на конференції аналізів, але й напруженням на фін. ринку і фактом, що положення Нім. Банку може викликати нове піднесення диск. стопи. На засіданні нім. кабінету вислухали 2-го д. звіту обох знавців Шахта і Феглера. Шахт вивідав, що не ставив внесення політ. натурі. Дискусії не було, лише міністри зарезерували заяви знавців. Рада міністрів постановила оставити знавцям на час літніших переговорів присуджувати їм досі свободу оцінки положення й діланія. Описав д-р Шахт конференцію в Нім. Банку в дисконтових справах. В неділю веч. делегати відїхали до Парижа.

Престольна промова італ. короля.

Для 20. квітня відбулося отворення 28-ої сесії італійського парламенту. Король у престольній промові сказав, що конференція розроблень дала вислів благородній ініціативі, але роззброєння покищо невикональне; йому заперечують вічні зброєни на суші, морі й у повітрі. Італійський уряд асуював становище Італії в справі роззброєння, але що спроб ведених у цьому напрямі не покінчено, обов'язком уряду дбати про оборону батьківщини. Італійський уряд на протязі 7 літ у взаєминах зі всіма державами дав докази мирової політики. В діланні політ. і торг. відносин уряд зробить усе, що в його силі.

Літвінов протестує.

Літвінов кручнн пригатованій комісії конференції роззброєння пис. протест проти того, що комісія недостатньо обговорила більшовицький проект у справі пропоз. зменшення зброєнь. Рівночасно Літвінов зазначив, що більшовицька делегація дальше братиме участь у працях комісії, щоб могли все інтервенювати в користь роззброєння.

Помер брат бузш. ціс. Вільгельма.

В Кольонії помер у 67-ім році життя брат бузшого німецького цісря, князь Гайнріх пруський.

борщені, але навіть неспілими саме через відсутність іншого ніж урядово-статистичного матеріалу. Визнаюся на щось більше. Остатляючи на боці Туркестан, Ферган та інші часті Середньої Азії, можемо поділити її на три часті: 1) незаселена північна частина тундари, 2) середня мало населена, лісова, 3) полуднева найплотніша, степова полосу. Ця полуднева частина має, коли їз помілясь, 9/10 населення цілого Сибіру. І ця саме частина, заселена головню степовиками-українцями, бо лісовий москаль пхався все в тайгу, а на полудневі йшов тільки як урядовець, або купец (до міст). Виключаючи міста, в яких українці мають також високий відсоток мешкаців, села в полудневій часті Сибіру сконовізовані майже виключно українцями. А з цієї полудневої полоси Тургайо-Томщина, Сибайкалла, Надамур кожне зокрема не дуже слабо заселені, драгитно загосподаровані і кожне в окрема могло би виродувати своїм хлібом населення цілої Європи, — очевидно — при іншій системі. Можемо отже говорити про свою чисельну перевагу не на поодиноких об'єктах, але на цілій Сибірі.

Висновки на польській постанції літературі, — знаємо тільки страхити про Сибір, а славимо високо прим. Канаду, де також є наші люди. Знаю тільки частину Сибіру, але і цього досить, аби бачити в ній волюго основу в будучині, краще ніж у Канаді. Не підсоння там страшно, бо сам я бачив вилічених там поселенців з Галичини, але відсутність людей, праці, освіти, лиха адміністрація, комунікація. Це під 53° північної ширини і в помідорі, нарену куруду, місцеву фисоло, карафіоли і т. д. Навіть посушливі роки не об'являть колонізації безвиглядною, доки знайдеться, що такі маси води як у сибірських величанах-ріках, марнуються, плячуться без хісна в Дельові Морі... і саме з огляду на вагу Сибіру для України не можна нам зрікатися цієї величавої країни — в ім'я нашого майбутнього.

Ціна пашпортів знижена.

На останній соймовій сесії було м. ін. внесення в справі пашпортних оплат. Справа не діждалася полагоди і її передали назад сойм. бюджетовій комісії. Тепер справу цю полагодили вчаси по думці внескодавців. Обов'язуюча досі оплата за норм. пашпорт 250 зол. буде зменшена до 125 зол. Крім того скасують труднощі та формальності, зв'язані зі заходами в справі пільгових пашпортів для промислово-торговельних цілей, а також ліберально будуть приноворювати поліції при видаванні пашпортів, важких для білше подорожей. Відносні розпорядки вилася на днях керонник міністра скарбу Матусевський.

Шк. ферії дня 15. червня.

Мін-ство віросповідань і освіти устїнило уряд. речинєць початку шк. ферії у держ. середній школах на день 28. червня. В цьому речинні будуть покінчені зав'язки в усіх середніх школах у цілій Польщі. З огляду на іспити для новоступаючих, які мають відбуватися кілька днів зєнд системою та з огляду на зорганізування прогулок учеників на заг. кр. виставу до Познаня (що підчється перед вакаціями) дирекції всіх середніх шкіл уповажнені вчасніше закінчити науку, на тиждень або півтора перед урядовим речинєм. У цьому випадку ферії зачнуться вже 15. червня.

Пожежа в Путятічах.

В неділю повола, у Путятічах (нов. Городек) вибухла пожежа, що знищила 24 хати і 56 госп. будиноків, дуже богато госп. і домашнього інвентаря, збіжжя та 11 штук безрог. Шхлї є на яких 200 тис. зол. На місці пожежі виїхав віцевовода Нілєцький, шеф відлуду безпеки Роговський та воєвід. ком. поліції інсп. Грабовський. Віцевовода Нілєцький дав старості 1000 зол. для погорільців.

Екзумація тіла Апанацевича.

До Баранович приїхав із Варшави більшовицький консул Шахов, щоб бути присутнім при екзумації тіла Апанацевича. Екзумація відбулася в присутності представників адм. властей і поліції. Неочептану домовину з тілом Апанацевича вложили до другої труни, присланої з СРСР. І в спеціальному вагоні відвезли до большеві.

Кровава бійка між польськими і жид. студентами.

В неч. з суботи на неділю на Погулянці у тамошньому ресторані уладила польська студентська корпорація „Лютіко-Венеді“ комерс. У тому ж ресторані на поверсі мала свій комерс жидівська студентська корпорація „Фратернітас“. Полки уладили комерс у честь товаришів з Познаня, жиди в честь товаришів із Варшави. Між представниками обох корпорацій дійшло до порозуміння так, що одні з одних не будуть заглядати, щоб не було непорозумін. Усе таки представники польського т-ва явилися у жидів і просили, щоб їх товаришам познанцям дозволили приглядатися жид. забаві. Жиди згодилися під умовою, що познанцям товаришнїтмуть два львівські студенти. Це обидво познанці і одні із них алер жид. студентіві візнаку з грудей. Жид. студент зареагував на це чинно і це дало причину до взаємної завязатої бійки. Около 60 членів „Лютіко-Венеді“ вдерлися до жид. салі і стали стріляти з револьверів. Кажуть, що в два ранені польські студенти, які в темряві пострілялися взаємно. Тимчасом на горі билися на рапіри та палиці, кидали кріслами, стільцями, били шибю, склянки. Цілий локаль зоесім адемолюваний, шкоди є на кілька тисяч. Вилася кінна і піша поліція та рят. станія, яка осмотрива около 20 ранених студентів „Фратернітасу“. Про бійку повідомлено унів. власті.

Зі спортового життя.

Україна-Погонь І. Б. 1 : 0 (0 : 0).

Змагання, яким приглядалося кілька тисяч глядач явилися безсумнівною перевагу України, якої вона наслідком анемічності нападів і брутальної гри протипаніа як салі не використала. В українській дружині була найліпша оборона, яка арештою мала неботого роботи, вдоволяла також поміч. В нападі був найліпший Лисик, єдинокі ворота стріляли Коблар. Других воріт, стрілецьких Українцю, суддя не признав, проти чого голосно демонструвала українська частина публіки. В загальному українська олімпіадка робила додатне вражіння, що стверджували й відінеукраїнці.

Україна II. — Чорні III. 3 : 0. Вальковер.
 Україна III. — Чорні IV. 3 : 0. Вальковер.
 Львів. Чорні — Гасмоней 3 : 0 (0 : 0). Змагання товаришів.

За мистецтво Ліги.

Львів. Висла — Погонь 4 : 2 (3 : 2).
 Краків. Рух — Гарбарня 1 : 1 (1 : 0).
 Варшава. Л. К. С. — Ляги 1 : 0 (1 : 0).
 Катуві. І. Ф. П. — Краків 1 : 0 (1 : 0).
 Лодзь. Турісти — Полонія 0 : 0 (0 : 0).

ції. На одній такій конференції, крім згаданих п'ятих, мав брати ще участь обв. Керничний, якого нині було курієм на тернопільську округу. Він мав за завдання довозити обв. Цивільському і Білому комуністичну літературу й бібузу, яку описав членів ячешок мали розкидати по селах. Обв. Цивільський і Білий хвалялися, що по селах вдалося їм вже заснувати цілу низку комячешок, та що праця успішно розвивається.

Далі свідок вичисляв цілу низку обвинувачених, які поширювали комуністичну бібузу і розкидали відошки перед 1. травнем 1925, 1926 і 1927 р. Обвинувачені з обуренням заперечували всім звинуваченням свідка, називаючи його звинувачення пічменного брехнію і видумкою. Обв. Керничний назвав свідка навіть бандитом за його неправдиві звинувачення. Але свідок взагалі нічого собі не робив з того обурення обвинувачених і заяв також обвинувачених дуже досадно.

На третій конференції, яка відбулася 25. X. 1925 в чистилівській сілці, обговорювано справу М. О. П. Р.-у і вибрано в тієї цілі повітовий комітет. Однак вже незадовго Коцюба вік на Радянську Україну, а в січні 1926 р. поліція арештувала обв. Цивільського. Однак діяльність ком. ячешок не припинилася і їх члени далі розкидали при різних нагодах і святах комуністичні відошки, в яких накликувано селян до революції. На конференції сходилися члени ком. ячешок до хати обв. Цивільського.

Взагалі цей свідок оповідає про найменші подробиці аперд кільках літ з найбільшою прихильністю і точністю просто на мінути, що робить його звинувачення дуже мало вірогідними.

3 життя наших установ.

Загальні Збори „Сокола-Батька“.

„Сокол Батько“ відбув минулої неділі свої щорічні Загальні Збори при участі сокольських відпоручників з цілого краю. По позначенні формальностей предлякла старшина „С.-Б.“ звіт з своєї діяльності в минулому році. Референт д. „Гетьманчик“ представив також образ діяльності цілого українського соколіства, який представлявся дуже докладно. Десятки тисячів організованого соколіства перевело у справоздавчому році сотні вишкільних курсів, льокальних, паланкових та обласних, публічних вправ. Крім

цього подано у звіті багато курсів для неграмотних аматорських вистав, освітніх викладів та гуртового читання книжок — переважно історичного змісту.

Слухачі з ладною на лиці радістю слухали звіту. І дійсно треба було радіти, коли його чулося. По тихій і безрекламній праці цієї установи, ніхто і не домірковувався таких гарних успіхів, якби не обов'язок головної старшини подати їх до відома своїх членів.

Ця соколість зі своїм головою Миколою Загальним і всю старшиною може бути вповні вдоволені з дотеперішніх досягнень.

Окремий звіт з акції закупи комплексу ґрунтів у Львові при стрийському шляху під український город представив містоголова Евстахій Стеблецький. З цього звіту довідуємося, що з цілого комплексу, який був поділений зразу поміж 40 співзасновників, викупив вже „С.-Б.“ 21 паів. В приватних руках остало ще 19 паів, які „С.-Б.“ хоче докінчити ще викупити, щоб описати віддати цілий простір (около 11 моргів) до ужитку не лише своїх членів, але й цілого українського народу. Отже і в цій напрямі досягнення „С.-Б.“ окупилися дуже великі.

Щоб акумуляцію збирки на викупно решти українського городу приспішити, рішено заснувати по всіх закупинах краю місцеві і районні комітети для ширення жертвенності народу на цю дуже важку ціль. Зараз на зборах оголошували доволі велика кількість членів як ініціатори заснування провінціальних комітетів викупу українського городу у Львові.

По виборі нової, головної старшини, містоголова Альфред Будиницький заминув збори, по чім зібрання відспівали сокольський пошук, улалися одні доми, а другі на з двох курсів сокольських інструкторів і провідників.

Жертвуйте на оселю робітників пера.

„Т-во письменників і журналістів ім. І. Франка“ у Львові зважалося на сміливий крок: воно купило площу з готовою мурованою хатою в Ямнім (біля зал. зупинки Камінь Довбоша) з метою створити там літню оселю для робітників пера, що потребують підтримки для свого здоров'я. Хата з 6 кімнатами; 1600 сажневою площею коштуватиме до 3.500 дол. Товариство

підписало вступний контракт, заплативши частину цієї суми, а решту цієї купні має заплатити на протязі квітня 1929 р.

Вам, адляється, відомий стан сучасного українського письменства та доля наших робітників пера. Ні наші письменники, ні журналісти не в силі жити зі своїх гонорарів.

Те єдине, що залишилось колись майбутнім поколінням, як слід нашої сучасності — друковане слово, нині у нас знехтоване і родиться в дуже важких умовах. Ніхто не думає нині над поправою долі робітників пера.

„Товариство письменників і журналістів“ ім. І. Франка“ хоче дати їм бодай скромний захист, де вони раз у рік могли б відпочити та зміцнити свої сили й пера.

Може ця оселя стане засновком нового осередка, який об'єднує письменників і журналістів різних напрямів і світоглядів і причиниться до розбудження живішого культурного руху в Галичині.

Почин зроблений. Наші інституції склали поважніші жертви на купно згаданої оселі. Звертаємося оцим до Вас, Громадяни, яким не байдужа наша література та преса, а проханням, причинитися яким більшим датком на згадану ціль.

Жертви пересилати на книжечку ч. 1141 „Земельний Банк Гіпотечний“ у Львові, вул. Піллаве ч. 7., або до адміністрації „Діла“. Ринок ч. 10.

ЖЕРТВИ НА ОСЕЛЮ РОБІТНИКІВ ПЕРА.

ВИКАЗ Ч. 5.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка“ зложили далі на оселю українських робітників пера: 58) радн. Йосиф Дришак, Львів — 10 зол.; (1 клече: радн. М. Ясина і радн. Юл. Федусевича); 59) дир. М. Мороз, Львів — 10 зол.; 60) дир. Денис Коренець, Львів — 10 зол.; 61) Панько Костюк, Руда Пабианська — 5 зол.; 62) о. Іван Пастернак, Дзіболки — 5 зол.; 63) нот. Василь Дяків, Немирів — 18 зол.; 64) заст. нот. Арсен Володасякський, Золотий Потік — 10 зол.; 65) студ. М. Ч. — 10 зол.; 66) Григ. Гарасимчук, Львів — 10 зол.; 67) о. Василь Воронюк, Ясинська — 10 зол.; 68) д-р Мих. Лепкалюк, Галич — 10 зол.; 69) М. Ч. (Наддніпрянець), Прага — 10 клч.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський театр:
Поведілок 23-го, г. 7:30 веч. „Борис Годунов“ (46 прд. анжжж).
Вікторок 23-го, г. 7:30 веч. „Несподіванка“.

Кіна.

„Аполло“: „Позивайстер Тагеєс“.
„Лев“: (Остані в приваті поручники“.
„Оаза“: „Моряки і біляки“ і „У домі божественний“.
„Палас“: „Могла серед ведиків“.
„Пан“: „Пожежа серця“.
„Фатаморган“: „Жінка на тортурах“.
„Химера“: „Неперекошаний“.

Програма радіо.

Вікторок 23-го.

Льондон (338). 21:35 Музика до таксі.
Париж (1714). 18:35 Пате.
Берлін (475,4). 20:00 „Графиня Мар'їна“ оперетка.
Мюнхен (316,7). 19:45 Співацький реєстр.
Ляйпциг (361,9). 20:00 Симфонічний концерт.
Копенгаген (316,3). 20:00 Фінська музика.
Мілан (304,2). 20:30 Стара італійська музика.
Будапешт (515). 19:30 Старі мажорські пісні. 20:15 Циганська музика.
Відень (519,9). 20:00 Музика Р. Штрауса; симфон. оркестра.
Ленінград (1000). 19:00 „Русалка“ опера.
Київ (775). 19:30 Фортепан з консерваторії.
Варшава (139,1). 17:55 Балетна музика.
Катовиці (416,1). 19:20 „Масковий базар“ берді.

Середа 24-го.

Льондон (338). 22:05 „Голландська Санта-Ліна“ Вагнера.
Париж (1714). 19:45 Концерт. 18:35 Пате.
Берлін (475,4). 20:30 Концерт.

Мюнхен (316,7). 20:50 Староміські та славянські пісні (хор).
Брюссель (511,9). 20:15 Оперетка „Княжна Герольдштайн“.
Будапешт (515). 21:15 Старомадарські пісні. 22:30 Оркестра опери.
Штотгольм (418). 21:45 Смичкові оркестра.
Ленінград (1000). 19:30 Концерт Губермана.
Москва (825). 18:30 Музично-літерат. вечір.
Київ (775). 19:30 Музична аудиторія.
Варшава (139,1). 17:55 Концерт оркестра. 20:15 Вечірній концерт. 23:00 Легка музика.
Краків (314,1). 23:00 Легка музика.
Познань (316,3). 20:30 Вечірній концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Кобзарі-Банауристи К. Місевич і Д. Гонти виступають:
21:15. Львів.
Білетти продає „Народна Торговля“.
1822 7-8
Український Театр під дир. І. Когутка.
Гусятин:
Поведілок 22:15. „Король життя“.
Вікторок 23:15. „Пташник в Тиролі“.
В склад трупи входить: ПП. Грузька, Худаків, Істомка, Левинська, Кришечка і Грубіна ПП. Єрфеєв, Кошова, Кузюк, Березенко, Чугай, Палас, Шафарчук, Пришляк, Романич, канцеляр Каленієв. Іскерник театру Чугай. Готуватиме до постановки „Кума Марта“.
1848 2-7

Надзвичайні латини на потреби „Річної Школи“ зложили в золотий: Ви. Н. Н. в Стрийській ад. Станіслав Сандор 45. Паньшас Консерваторії Львів 20 записи півті на домовину 64. н. суди І. Мисюновича, Михайла Гавалі, Беда 16 на несприятливій а-ром Василем Мисюковим гонорар, д-р В. Кубишюк, Краків 10 клч помисного зазначеного датку, Стеніа і Пришляк, Тернопіль 23 записи півті на домовину 64. н. Марти Нестерчук, учит. в Галиччю В. Кружок Р. Ц. в Добромиль 30 на несприятлив

гонорар п. Алда оцим за працю реєстрару при влаштуванні обходу в честь Тараса Шевченка, Учень VII кл. гімназії СС. Василянок у Львові 15 записи півті на домовину Матери ток. Іри Кос ВП. Жертводавцям складале ширшу подяку Головна Управа. 1867

Ширіть наш часопис!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БІЛІНТИ, також іншу біжутерію купую по високій ціні Домбровська Розважальська, Львів (Готель Жоржа) Акадємічна 2 1366 46-7

АДВОКАТ КИЩИКЕНЬЧ в Галичині пошукує негайно вправного соопітатора. 1346 2-3

МИХАЙЛО НИКОЛИЩИН уроджений 1897 р. в Трибухінцях повіт Бунач усеважне загублену військову книжечку виставлену через П. К. У. в Буначі. 1817 3-3

КОРЕСПОНДЕНТ ТОРГОВЕЛЬНИЙ, який мави англійську, французьку, німецьку та італійську мови, заняття Зголошення в уговинах до Адміністрації під „Р. Р.“ — Соціалістич. 1849 2-2

ГДИНІНІКІНІ тільки нацистські фабрики проєкції годять за годину на гати від десятих до а вайдишю стосовно записи фірма Іван Мельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 2 153-6

ШУКАЮ у Львові 2-3 кімнати з приміщеннями. Оферти: „Діло“ для М. П. 1863 1-3

Д-р АРСЕН ТРИГУБЧАК, адвокат в Сьвяти прийме конципента з днем 1 мая б. р. — Зголошення не узагальнює постануть без відповіді. 1866 1-3

ПОШУКУЄТЬСЯ у Львові і на проєкції, італієвських, добре репрезентуються і оцитних акціонерів за проєкції. Оферти з зазначенням дотеперішнього заняття вносити до Адміністрації під: „Добрий заробіток“. 1868 1-2

САНДБЕРГІ Б. вул. Краківська 9 в подвір'ї продає убрания, мужські і хлопчачі і треньчорти. Уділяе кредиту. 1869 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст ведуть аеріаль. серпні і жовтня

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 18-24

Вже друкується нова книжечка: **Косметичний порадник або плекання краси** (Як здобути і задержати красу та молодість?) написала Осина Захляська на основі практики у Празі та Іспанії з косметики перед лікарською комісією. — В книжці використані всі найновіші здобутки з області косметики. 2-2
Богато ілюстрації.

Подільський Союз Кооператив у Тернополі оголошує отрим **КОНКУРС** на одного конструктора. — Вимоги: 1) Висока або середня фактура освіти. 2) Іспити в одному з ІСК. 3) Знання обов'язкових кооперативних законів. 4) Практичне ознайомлення з конго-т доповіддю кооператива І. І. ступня. Посада до об'єкта негайно. Платити після згоди. Подання з прикладом документів і описом життя надіслати до дня 15. мая 1929 р. на ім'я Дирекції ІСК в Тернополі, вул. Мишайська ч. 11. 1865 1-3

КАЛОТРИХ

одинокий певний орудин проті киндзани і на поріст волосся висилає — о. Д-р Т. Вергун в Соколі. 1864 1-2

Ширіть наш часопис!